

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 192/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. J.	jak w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	178a § 1 kk	J. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony w czasie i miejscu wskazanym w akcie oskarżenia prowadził pojazd mechaniczny, również opisany w akcie oskarżenia, znajdując się w stanie nietrzeźwości (przytoczonej w zarzucie). Tak postępując wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 1 kk, który przewiduje odpowiedzialność karną za takie właśnie zachowanie.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. J.	1	1	Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany czyn sąd miał na względzie wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego - 1,23 mg/l w czasie badania wykonanego bezpośrednio po zakończeniu jazdy. Oskarżony ustawowy próg od którego "zaczyna się" odpowiedzialność za przestępstwo z art. 178§ 1a kk, czyli 0,25 mg/l przekroczył niemal pięciokrotnie.

Odnotowane wyniki znacznie odbiegały od dopuszczalnych norm, co musiało zostać potraktowane na niekorzyść (znacznie) przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego (por wyrok SN z 4 października 2013 r., IV KK 136/13, LEX 1379930.) Nie chodzi tutaj tylko o liczby, a o bezpieczeństwo w ruchu. Z ogólnie dostępnych pomocy naukowych dowiadujemy się że przy stężeniu alkoholu w organizmie powyżej 2 do 3 promili występują zaburzenia mowy (mowa bełkotliwa), wyraźne spowolnienie i zaburzenia równowagi, wzmożona senność, znacznie obniżona zdolność do kontroli swoich zachowań (www.parpa.pl). Kierując pojazdem w stanie upojenia alkoholowego z racji znacznego obniżenia wydolności psychofizycznej, niemożności podejmowania adekwatnych do sytuacji na drodze manewrów oskarżony stwarzał więc bardzo duże niebezpieczeństwo dla innych użytkowników ruchu. Niebezpieczeństwo to zmaterializowało się w spowodowaniu przez oskarżonego kolizji drogowej w przebiegu której prowadzony przez

niego pojazd F. (...) o nr rej (...) wjechał do rowu.

Na korzyść oskarżonego wzięto, iż poruszał się pojazdem przez wiejskie drogi o małym natężeniu ruchu.

Korzystnie dla oskarżonego potraktowano, iż mimo niemłodego wieku nie był dotychczas karany za przestępstwa drogowe, prowadzi ustabilizowany tryb życia. Nie można było też pominąć, że oskarżony, w następstwie refleksji, przyznał do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Stopień winy oskarżonego oceniono, jako wysoki, skoro przed inkryminowanym zdarzeniem używał kierowanego pojazdu, jako środka lokomocji do pracy i z racji tego znał, bardziej niż inne osoby, przepisu ruchu drogowego, a także najważniejszą z nich zasadę trzeźwości.

W konsekwencji uwzględnienia tychże okoliczności wymierzono oskarżonemu grzywnę w liczbie 50 stawek dziennych po 20. Wysokość stawki skalkulowano biorąc pod uwagę, że oskarżony prowadzi intratną działalność gospodarczą w postaci robót budowlanych.

Uwzględniono jednocześnie, że oskarżony utrzymuje pełnoletnią

			<p>córkę, a w związku z utratą uprawnień do kierowania pojazdami będzie musiał ponieść koszty zorganizowania transportu do klientów w ramach prowadzonej działalności.</p>
J. J.	2		<p>Orzekając o środku karnym zakazu prowadzeniu pojazdów, a raczej o jego wymiarze i zakresie, bo jest to orzeczenie obligatoryjne, wzięto pod uwagę analogiczne okoliczności, jak przy wymierzaniu kary. Zdecydowano o orzeczeniu wobec oskarżonego zakazu w rozmiarze 3 lat, więc w minimalnej wysokości, która z woli ustawodawcy i tak jest obecnie dolegliwa. Nie dość, że wyklucza sprawcę z grona kierujących na długi okres, to jeszcze powoduje konieczność ponownego zdawania egzaminu na prawo jazdy. Zakazem objęto wszelkie pojazdy mechaniczne, nie uwzględniając prośby obrońcy i oskarżonego o wyłączenie z zakresu zakazu uprawnień do kierowania motorowerami (kategoria AM wedle art. 6 ust 1 pkt 1a ustawy z 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami Dz. U. z 2019 r. poz. 341 z późn. zm.); wbrew stanowisku obrony do kierowania motorowerami potrzebne jest odpowiednie prawo</p>

jazdy. Przesądziły dwa argumenty. Po pierwsze dopuszczając się zarzucanego mu czynu oskarżony dał dowód rażącego naruszenia przepisów o ruchu drogowym o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa. Chodzi tu o znaczny stopień nietrzeźwości i spowodowanie pod wpływem alkoholu kolizji drogowej. Tacy kierujący powinni być eliminowani czasowo z ruchu drogowego, aby wdrożyć ich do przestrzegania zasad bezpieczeństwa. Po drugie należy zwrócić uwagę na rozwiązania zawarte w przepisach administracyjnych i dostosować do nich treść wyroku karnego, jako że organem wykonującym orzeczenie sądu karnego w zakresie zakazu prowadzenia pojazdów jest Starosta, który operuje przepisami administracyjnymi (art. 182 kkw). Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy z 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2019 r. poz. 341 z późn. zm.), prawo jazdy nie może zostać wydane osobie, w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu. Przepis ust. 1 pkt 2 u.k.p. znajduje zastosowanie także wobec

osoby ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii:

1) B1 lub B - w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2 lub A;

2) **AM, A1, A2, A, C1, C, D1 lub D - w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;**

3) B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E - w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D (zob.

art. 12 ust. 2 u.k.p. w poprzednim brzmieniu).

Ustawa z 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2014 r. poz. 970), w art. 1 pkt 4 lit. b nadała nowe brzmienie art. 12 ust. 2 u.k.p. **W wyniku nowelizacji przyjęto, że przepis ten odnosi się nie tylko do osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy określonej kategorii,**

lecz także do osób ubiegających się o zwrot zatrzymanego prawa jazdy danej kategorii. W świetle powyższego orzeczonego wyrokiem sądu karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B (pojazdem tej kategorii poruszał się J. J.), zawiera w sobie - poprzez przytoczony art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy o kierujących pojazdami - również zakaz prowadzenia pojazdów kategorii AM (por. wyrok NSA z 17.11.2020 r., I OSK 1172/20, LEX nr 3114275, a także cytowany wyżej). Innymi słowy, gdyby sąd karny, nie oglądając się na treść art. 12 ust 2 pkt 2 ukp, zgodnie z sugestią obrony, orzekł zakaz prowadzenia pojazdów w wyłączeniu określonych kategorii (AM) to wykonujący ten środek starosta i tak obligatoryjnie pozbawiłby oskarżonego prawa do kierowania pojazdami z wyłączonej kategorii i nie mógłby mu zwrócić prawa jazdy z wyłączoną kategorią, bo tego zabrania mu od 2014 r. bezwzględnie obowiązujący przepis. Wyłączenie to byłoby więc iluzoryczne, nie dając oskarżonemu żadnej wymiernej korzyści, a jedynie złudzenie zachowania uprawnień. Owszem można powiedzieć, że oskarżony kierując motorowerem w sytuacji takiego

		<p>wyłączenia nie naruszałby sądowego zakazu prowadzenia pojazdów w tym zakresie i nie wypełniałby znamion art. 244 kk, a "jedynie" art. 94 § 1 kw, ale taka praktyka osłabiałby zaufanie do wymiaru sprawiedliwości, gdyż sąd de facto orzekałby wbrew ukp i spodziewanej decyzji Starosty. Niezależnie od tego oskarżony po wydaniu decyzji przez starostę w następstwie wyroku karnego o pozbawieniu go uprawnień do kierowania pojazdami kategorii tylko (...) (z wyłączeniem AM), w razie prowadzenia pojazdów kategorii wymienionych w art. 12 ust 2 pkt 2 ukp popełniałby czyn zabroniony z art. 180a kk (prowadzenie pojazdu wbrew decyzji administracyjnej o pozbawieniu kierującego prawa do kierowania pojazdami). Sąd rejonowy zna treść postanowienia SN z 26.02.2014 r., I KZP 29/13, OSNKW 2014, nr 7, poz. 52., na które z pewnością w apelacji powoła się obrona, jednak zauważa, że dotyczyło ono brzmienia art. 12 ust 2 ukp przed nowelizacją, więc w sprawie niniejszej nie może ono znaleźć praktycznego zastosowania.</p>
J. J.	3	<p>Na podstawie art. 43a§ 2 kk orzeczono od oskarżonego na</p>

			rzecz Skarbu Państwa obligatoryjne świadczenie pieniężne wysokości 5.000 złotych. Nie znaleziono podstaw do podwyższania wysokości tego środka karnego ponad minimum.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. J.	4		Na podstawie art. 63 § 4 kk dokonano stosownych zaliczeń zatrzymania osoby i dokumentu na poczet zakazu.
7.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

5	<p>Z uwagi na to, że oskarżonego skazano w oparciu o art. 627 kpk obciążono go w całości wydatkami postępowania w kwocie 70 złotych.</p> <p>Opłatę wymierzono oskarżonemu na podstawie art. 3 ust 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.)</p>	
6. 1Podpis		